10/05/2023

Όσιος Νικηφόρος ο Μονάζων: Από το βίο του άγιου Θεοδοσίου του Κοινοβιάρχου και του αγίου Αρσενίου

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

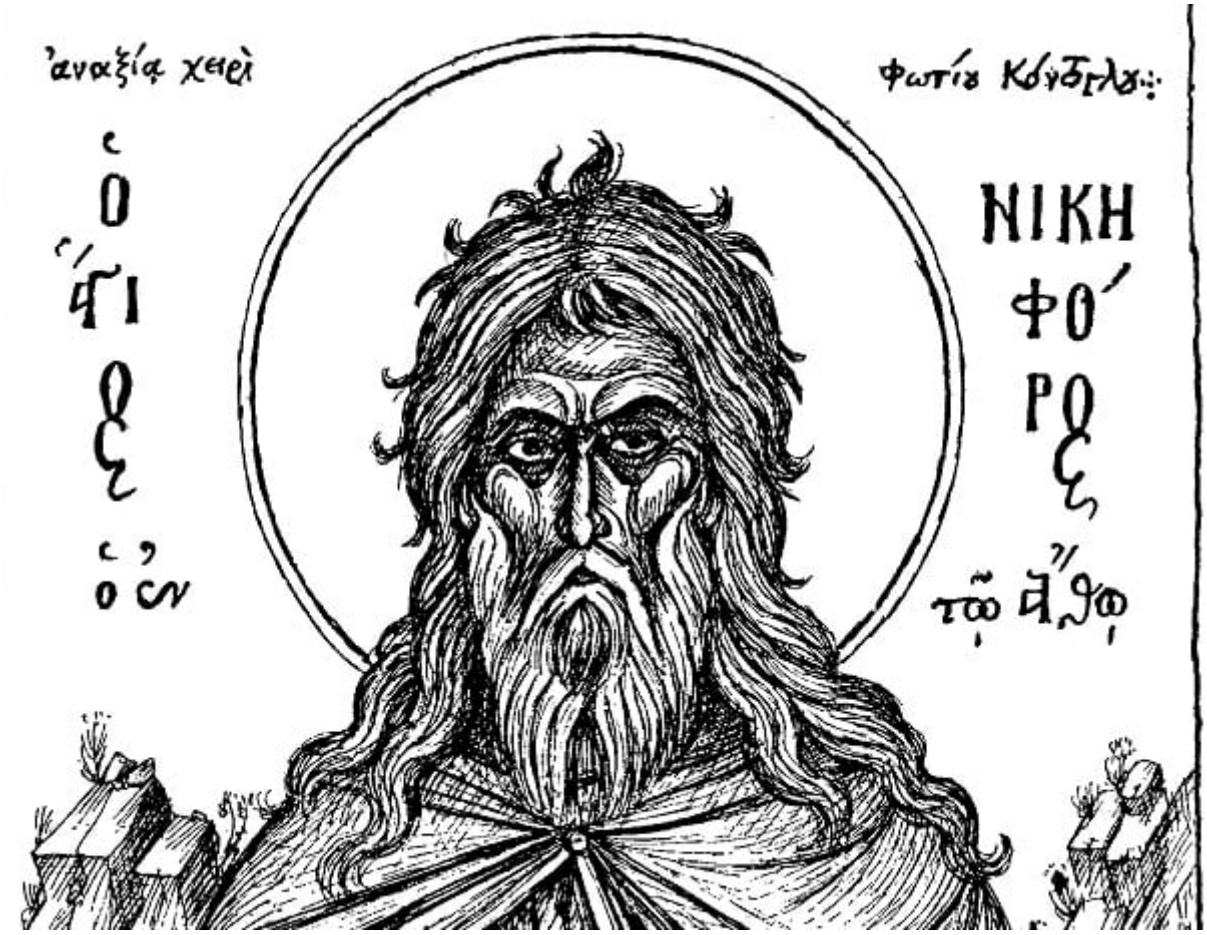

Από το βίο του άγιου Θεοδοσίου του Κοινοβιάρχου

Ο θείος Θεοδόσιος είχε πληγωθεί τόσο πολύ από το γλυκό βέλος της αγάπης και ήταν δεμένος τόσο πολύ από τα δεσμά της, ώστε το «Θ' αγαπήσεις τον Κύριο, το Θεό σου, με όλη σου την καρδιά, με όλη σου την ψυχή και με όλη τη διάνοιά σου», αυτή την υψηλή και θεία εντολή, φρόντιζε να την εκπληρώνει με έργα, πράγμα που δεν μπορεί να γίνει με άλλον τρόπο παρά με την συγκέντρωση των φυσικών δυνάμεων της ψυχής μόνο στον πόθο του Δημιουργού και σε κανένα άλλο από τα παρόντα.

Νουθετώντας λοιπόν μ' αυτές τις νοερές ενέργειές της ήταν φοβερός στους πολλούς, αλλά και όταν μάλωνε τους υποτακτικούς του, τους ήταν ποθητός και

γλυκύς σε όλα.

Ποιος άλλος ήταν σαν κι αυτόν τόσο ωφέλιμος ενώ συναναστρεφόταν με πολλούς;

Ή τόσο ικανός να μαθαίνει στους υποτακτικούς του να συνάγουν τις αισθήσεις τους και να τις στρέφουν στο εσωτερικό τους, έτσι ώστε αυτοί, παρά τους θορύβους του Κοινοβίου, να ζουν με περισσότερη γαλήνη από τους ερημίτες;

Και συγχρόνως ο ίδιος και με το πλήθος να βρίσκεται αλλά και απομονωμένος να είναι;

[Σχόλιο οσίου Νικηφόρου του Μονάζοντος του εν Άθω]: Ιδού λοιπόν και ο Μέγας Θεοδόσιος, με το να συνάγει και να στρέφει μέσα του τις αισθήσεις, πληγώθηκε από την αγάπη του Θεού.

Από το βίο του αγίου Αρσενίου

Ο άγιος Αρσένιος φύλαγε και τούτη την αξιοθαύμαστη συνήθεια: δεν ανακινούσε αγιογραφικά ζητήματα ούτε για συζήτηση ούτε για αλληλογραφία. Όχι πως δεν είχε τη δυνατότητα -κάθε άλλο.

Γι’ αυτόν η ωφέλιμη ομιλία ήταν τόσο εύκολη, όσο για τους άλλους η συνηθισμένη ομιλία.

Αλλά η συνήθεια της σιωπής και η αποστροφή που ένιωθε για την επίδειξη ήταν τα αίτια της τακτικής του.

Γι’ αυτό λοιπόν και στις εκκλησίες και στις συνάξεις φρόντιζε πάρα πολύ μήτε άλλους να βλέπει, μήτε άλλοι να τον βλέπουν, αλλά στεκόταν πίσω από καμία κολώνα ή κάτι άλλο που εμπόδιζε τη θέα κι έκρυβε τον εαυτό του, ώστε αθέατος ν’ αποφεύγει τη συντροφιά των άλλων.

Και τούτο γιατί ήθελε να προσέχει στον εαυτό του και να συγκεντρώνει το νου του μέσα του, κι έτσι να ανυψώνεται εύκολα στο θεό.

[Σχόλιο οσίου Νικηφόρου του Μονάζοντος του εν Άθω]: Ιδού λοιπόν και τούτος ο θείος άνθρωπος, ο επίγειος άγγελος, συγκεντρώνει το νου του μέσα του, για να ανυψώνεται από εκεί εύκολα στο Θεό.
Από την «Φιλοκαλία των Ιερών Νηπτικών», τόμος δ’, των εκδόσεων το Περιβόλι της Παναγίας. Μετάφραση Αντώνιος Γαλίτης.

Πηγή: pemptousia.gr/ Επιμέλεια Στέλιος Κούκος